

Almanya'ya çöken kara duman nefes kesiyor...

Ludwigshafen'den Almanya'ya Çöken Kara Duman Nefesimizi Kesiyor

Fırtınayla Boğuşacak mıyız, Yoksa Fırtınada Yol mu alacağız?

Son yirmi yılda küreselleşme ile birlikte hemen hemen her ülkede milliyetçi akımlar ve etnik çekişmeler olanca hızıyla artmakta. Herkesin aynı kot pantolonları giymesi, aynı müzikleri dinlemesi ve aynı hazır yemekleri yemesi sonucunda kaçınılmaz bir şekilde oluşan kitle kültürünün beklenildiği gibi insanları ortak bir küresel kültür çerçevesinde birleştirmeye ve birbirlerine yakınlaştırmaya yetmediğini artık açıkça görüyoruz. Bana göre oluşan bu kitlesel kültürün etkisi, tepki olarak tam tersine insanların kim olduklarını sorgulamalarına neden olmakta ve bunun sonucunda da farklı kimliklerini doğrulamak ve sürdürmek adına kökten dinciliğe, aşırı milliyetçiliğe, şiddete, teröre, etnik kırımlara, hatta soykırım dahil aşırı eylemlere yol açabilmektedir. Bütün bunlar eski Yugoslavya ve Sovyetler Birliği başta olmak üzere, hoşgörüsüzlüğün ve milliyetçi gerilimlerin alevlendiği Orta ve Doğu Avrupa'da yaşanmıştır.

Demokratik Değerleri Kucaklamak İlk Adımdır

Demokrasi ABD'nin iki yüzyıldan beri Almanya'nın ise II. Dünya Savaşı'ndan sonra yani yaklaşık altmış üç yıldan beri geliştirmeye çalıştığı sürekli bir iştir. Ama aynı zamanda sürekli bir çaba ve sabır da gerektirmektedir. Willy Brant'ın dediği gibi demokrasinin yaşayabilmesi için demokratlara ihtiyaç vardır. Özgür bir toplumu kurmak ve sürdürmek için üç şey gereklidir: Bunlardan birincisi demokratik bir hükümet, ikincisi serbest piyasa ekonomisi, üçüncüsü ise sivil toplum örgütlerinin olmasıdır. Bu üç ayaklı sandalyenin ayaklarından birisi eksik olursa toplumsal yaşam sürekli sarsıntılar geçirmektedir. Şiddetli yaşanan sarsıntılar bazen toplumların bin bir acıyla yürümüş olduğu demokratik kazanımları ve ilerici birikimleri (İran, Irak, Pakistan veya Yugoslavya gibi) derinden yok edebilmektedir.

Yüreğindeki İnsan Sevgisini Korumak

Yıllar önce Nelson Mandela üzerine bir yazı okumuştum, hala hafızamda. Mandela 18 yıllık hapis hayatını yaşamaya başlamadan önce her şeye çok çabuk kızıp köpüren birisiymiş. 18 yıl kalmış olduğu Robben Adası hapisanesinde tam 18 yıl boyunca hapisten çıktıktan sonra neler yapacağını düşünerek geçirmiş. Güney Afrika'ya başkan olup görev alma töreni sırasında üç gardiyanını yanına alarak şöyle bir konuşma yapıyor: "Bağışlamak her yerde ve her zaman kolay bir iş değildir. Ama ben geçmişimi ve yaşadığım acıları bir kenara bırakarak; kendi gerçeğimi ve barış yolunu izlemeye karar veriyorum." diyor. Bağışlama ve geleceğe ilerleme seçimini yapan Mandela, Kara Afrika'ya simgeleşerek idol oluyor. Oysa sıradan ölümlüler olarak çoğumuz için bağışlamak eski hesapları

görme isteğine karşı koymaktan daha zor geliyor.

Gerçeğin Körleştirdikleri

Ludwigshafen Belediye Meclisi'nde bulunan bütün partilerin, Aralık ayında ortak bir bildiriyle "Tüm Ludwigshafen'da yaşayanları gördükleri her yerde şiddet ve yabancı düşmanlığına -HAYIR-" demeye çağırımları hiç tesadüf değildir. Bence bunun anlamı; yabancı düşmanı ve ırkçı şiddetin Ludwigshafen'da can yakıcı düzeye ulaşmasını - HEP BİRLİKTE DURDURALIM, KARŞI KOYALIM- çağırısıdır. Ama ne yazık ki, yeterli olmamıştır. 9 hayat, 9 dünya, 9 gelecek ateşler içerisinde yok olmuştur. Sayın T.C. Büyük Elçimiz Mehmet Ali İrtemçelik beyin dediği gibi "içerisinde zerre kadar insanlık bulunan herkesin başı sağ olsun". Ludwigshafen'de sönmüş olan hayatların ateşi, hala bizim içimizde cayır cayır yanıyor. Hürriyet Gazetesi Berlin sorumlusu sayın Ahmet Külahcı beyin de bir yazısında özellikle vurguladığı gibi politikacılar tarafından en başta "yabancı düşmanlığı motifli değil" şeklindeki açıklamaların hiç bir araştırma yapılmadan apar topar söylenmesi "Olay ört bas mı mı edilmeye çalışılıyor?" sorusunu akıllara getirmektedir. Bu da hem bazı kurum ve kişilere olan saygı ve güvenin halk tarafından yitirilmesine neden olurken, diğer taraftan da Almanya'da bir yabancı olarak güven içerisinde yaşanamayacağını beyinlerde pekiştirmektedir. Almanya ırkçıların üzerine tavizsiz bir şekilde yürümedikçe korkarım daha çok sayıda Solingen'ler, Ludwigshafen'ler yaşanacak. Alman basınının iddia ettiği gibi Türk basının ısrarı, Almanya'da yaşayan Alman ve yabancılar arasında nefret tohumları ekmek değil, Aylın ve Bedriye Kaplı kardeşlerin gördükleri kundaklama olayının neden ve hangi amaçla yapıldığının ortaya çıkarılmasıdır. Doğruyu bilme isteği, burada yaşayan her insanın en doğal hakkıdır.